RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4280/88

af 21. december 1988

om den beskyttelsesklausul, der er fastsat i artikel 2 i afgørelse nr. 5/88 truffet af Den Blandede Komité EØF—Norge om ændring af protokol nr. 3

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge (1) blev undertegnet den 14. maj 1973 og trådte i kraft den 1. juli 1973;

protokol nr. 3 angående definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og angående metoderne for administrativt samarbejde, som udgør en integrerende del af nævnte overenskomst, er blevet ændret ved afgørelse nr. 5/88 truffet af Den Blandede Komité EØF-Norge den 5. december 1988 (2) med henblik på en forenkling af kumulationsreglerne; artikel 2 i nævnte afgørelse indeholder en særlig beskyttelsesklausul;

Rådets forordning (EØF) nr. 1692/73 af 25. juni 1973 om de i overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge fastsatte beskyttelsesforanstaltninger (3) vedrører kun anvendelsen af de beskyttelsesklausuler og forebyggende foranstaltninger, der er fastsat i artikel 22 til 27 i nævnte overenskomst; disse bestemmelser er ikke tilpasset anvendelsen af den særlige beskyttelsesklausul, der er fastsat i artikel 2 i afgørelse nr. 5/88; der bør derfor fastsættes bestemmelser vedrørende anvendelsen af nævnte klausul;

denne klausul anvendes i den prøveperiode på tre år, der er fastsat i afgørelse nr. 5/88 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Skulle det vise sig, at anvendelsen af de nye bestemmelser vedrørende kumulation faktisk medfører, at der anvendes materialer uden oprindelsesstatus i så stort et omfang, at det forårsager eller truer med at forårsage alvorlig skade for en produktionsaktivitet, der udøves i Fællesskabet, kan Kommissionen på eget initiativ eller efter begrundet anmodning fra en medlemsstats side fastsætte de foranstaltninger, der er omhandlet i beskyttelsesklausulen i artikel 2 i afgørelse nr. 5/88 truffet af Den Blandede Komité EØF—Norge. Disse foranstaltninger skal straks finde anvendelse.

Artikel 2

Inden Kommissionen fastsætter de foranstaltninger, der skal træffes, kan den afholde samråd. Disse samråd foregår i det Vareoprindelsesudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse (4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3860/87 (5).

Artikel 3

Kommissionen giver uophørligt Rådet og medlemsstaterne meddelelse om enhver afgørelse vedrørende de i artikel 1 omhandlede beskyttelsesforanstaltninger. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet inden for en frist på 15 arbejdsdage.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist, der i intet tilfælde kan overstige tre måneder at regne fra datoen for den i stk. 1 nævnte meddelelse.

Artikel 4

Denne forordning berører ikke de regler for anvendelse af de i overenskomstens artikel 22 til 27 omhandlede beskyttelsesklausuler og forebyggende foranstaltninger, som er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1692/73.

Artikel 5

Fællesskabets underretning af Den Blandede Komité i henhold til artikel 2, stk. 2, i afgørelse nr. 5/88 foretages af Kommissionen.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1989.

Den anvendes indtil den 31. december 1991.

(1) EFT nr. L 171 af 27. 6. 1973, s. 2.
(2) Se side 14 i denne Tidende.
(3) EFT nr. L 171 af 27. 6. 1973, s. 103.
(4) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.
(5) EFT nr. L 363 af 23. 12. 1987, s. 30.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1988.

På Rådets vegne
V. PAPANDREOU
Formand